

Kitab Daniel - Nomer Satus Sangang Puluh Tiga

Pambukane Jaman Pungkasan: Saka Nasibé Rusia tumuju Baliné Trump lan Tuwuhing Wujudé Gambaré Kéwan Kuwasa

Jeff Pippenger

2024-04-23

Ing mangsa cedhak, Rusia bakal mungkasi perang ing Ukraina kanthi kamenangan, lan kamenangan mau bakal kabukten dadi wiwitaning pungkasan tumrap Putin lan Rusia. Kaya dene Gorbachev nyusun manèh (perestroika) kakaisarané lan banjur mlayu menyang Perserikatan Bangsa-Bangsa, Rusia pulitik bakal dipasrahaké ing sangisoré wewenangé Perserikatan Bangsa-Bangsa, déné Rusia agami bakal dipasrahaké ing sangisoré pangwasané kapausan. Trump bakal kapilih ing taun 2024, lan bakal ngungkuli para Demokrat globalis lan para globalis Republik sing ngakuné mangkono, lan dhèwèké bakal mbentuk aliansi karo para globalis ing Perserikatan Bangsa-Bangsa, kanthi ancas ngrampungaké akibat saka ambruké Putin lan Rusia. Sawisé iku, sundel Tirus bakal campur tangan atas jeneng Rusia.

Ing Peperangan Panium, sajarah saka peperangan kapisan ing antarané telu peperangan ing ayat kaping patang puluh kaulang manèh. Ing peperangan kapisan, kang diwakili déning ambruké Uni Sovyèt ing taun 1989, présidhèn kapisan saka wolung présidhèn pungkasan ngladèni minangka bala wakil kanggo kapausan. Présidhèn kapisan iku sawijining Republikan, minangka pratandha yèn sing pungkasan uga bakal dadi présidhèn Republikan. Présidhèn kapisan dikenal amarga retorikané ngenani témbok saka Tirai Wesi, kang minangka tenger profètis tiba nalika Témbok Berlin ambruk ing tanggal 9 November 1989. Présidhèn Republikan pungkasan bakal dikenal amarga retorikané ngenani témbok ing tapel wates sisih kiduling Amérika Sarékat, lan tenger kang bakal nandhani paseksèné Trump bab pambangunan témbok iku bakal dadi hukum Minggu, nalika “témbok pamisahan antarané Gréja lan Nagara” kang simbolis disingkiraké.

Présidhèn kapisan iku biyèn sawijining lintang média, kawentar amarga kaprigelanipun anggenipun micara kanthi landhep lan raos guyonipun. Présidhèn pungkasan iku uga biyèn sawijining lintang média, kawentar amarga kaprigelanipun anggenipun micara kanthi landhep lan raos guyonipun. Taun 1989 nandhakaké bubaré kakaisaran kang sinebut Uni Soviet, lan perang pungkasan saka telung perang ing ayat kaping patang puluh iku nggambaraké bubaré kakaisaran kang sinebut Rusia.

Peperangan Panium iku peperangan kaping telu lan sing pungkasan ing ayat patang puluh, lan iku wis dilambangaké déning peperangan kang kapisan. Nalika peperangan kang kapisan wis rampung, sakèhé jagad ngakoni yèn siji-sijiné adidaya ing donya iku Amérika Sarékat. Panguwasaning jagad iku bakal diulang manèh ing pungkasaning peperangan kang pungkasan, awit ana ing kono, sanadyan ana pasamuwan aliansi kang kabentuk antarané Antiokhus III lan Filipus saka Makedonia, (Amérika Sarékat lan Perserikatan Bangsa-Bangsa), Amérika Sarékat (nabi palsu) bakal diteguhaké dadi ratu kang utama ing

antarané sepuluh ratu (naga—Perserikatan Bangsa-Bangsa.)

Telung peperangan ing ayat kaping patang puluh mau ngemu pratandha “Kayekten,” amarga sing kapisan makili sing pungkasan, lan peperangan ing tengah makili pambrontakan. Tentara wakil kang kapisan lan kang pungkasan menang (Amerika Sarékat), nanging tentara wakil kang kapindho kalah, lan tentara wakil kang kapindho iku Nazisme, sawijining pralambang donya tumrap pambrontakan.

Telung kampanye pulitiké Donald Trump nggawa pratandha “Kasunyatan,” amarga panjenengané menang ing pamilihan sajrone kampanye kapisan lan pungkasané, nanging ing kampanye sing ana ing tengah panjenengané kasil dikalahaké déning kéwan atheisme, yaiku kakuwatan naga, sapisan manèh dadi pralambang pambrontakan sing diwakili déning aksara kaping telulas saka alfabèt Ibrani, kang nalika dipasang bebarengan karo aksara kapisan lan pungkasan mbentuk tembung Ibrani “Kasunyatan.”

Ayat sepuluh saking Daniel sewelas nedahaken wekdal wekasan ing taun 1989, lan ayat nembelas nedahaken angger-angger dina Minggu ingkang badhé enggal rawuh. Ayat sepuluh ngantos limalimas nggambaraken sajarah kapeteng saking ayat patang puluh, inggih punika péranganing kitab Daniel ingkang kasegel ngantos dinten-dinten wekasan. Nalika ayat sepuluh ngantos limalimas dipunpasangkaken (baris demi baris) ing salebeting sajarah kapeteng saking ayat patang puluh, péranganing Daniel ingkang gegayutan kaliyan dinten-dinten wekasan dados kabikak. Pérangan punika kabikak sakderengipun wekdal kasampurnaning pangluwaraning kasempatan sih-rahmat tumrap para pameksa Sabat nalika angger-angger dina Minggu ingkang badhé enggal rawuh. Mila punika nglambangaken Seal pungkasan utawi Seal kapitu.

Lan nalika Panjenengané wus mbikak materai kang kapitu, ana kasepen ana ing swarga kira-kira satengah jam lawasé. Lan aku weruh pitu malaékat kang padha ngadeg ana ing ngarsané Allah; lan marang wong-wong mau kaparingaké pitu kalasangka. Lan ana malaékat liyané teka banjur ngadeg ana ing mesbèh, nggawa pedupaan emas; lan marang dhèwèké kaparingaké menyan akèh, supaya dipasrahaké bebarengan karo pandongané para suci kabèh ana ing mesbèh emas kang ana ing ngarsané dhampar. Lan kumeluné menyan, kang munggah bebarengan karo pandongané para suci, munggah marang ngarsané Allah saka tangané malaékat mau. Lan malaékat mau njupuk pedupaan iku, nuli diisiné geni saka mesbèh, lan dibalangkaké menyang bumi; banjur ana swara-swara, gludhug, kilat, lan lindhu. Lan pitu malaékat kang nyekel pitu kalasangka mau padha nyawisaké awaké kanggo muni. Wahyu 8:1–6.

Pitu malaékat kanthi Pitu Kalasangka iku makili Pengadilan Eksekutif kang diwiwiti nalika angger-angger Minggu ing Amérika Sarékat, lan padha uga makili Pengadilan Eksekutif kang diwiwiti nalika Mikhaèl jumeneng lan mangsa sih tumrap manungsa ditutup. Ing mangsa kapisan, wiwit saka angger-angger Minggu nganti Mikhaèl jumeneng, paukumaning Allah isih campur karo sih-rahmat, nanging sawisé iku Pitu Wewelak Pungkasan iku paukumaning Allah kang ora campur karo sih-rahmat. Kabukaké Meterai Kang Kapitu iku nalika paukuman-paukuman Eksekutif lagi disiyapaké, kaya kang dilambangaké déning pitu

malaékat.

Daniel pasal loro lan sanga nandhesake manawa “pandongané para suci” iku minangka pandonga kanggo mangertèni prastawa-prastawa sing magepokan karo impèné Nebukadnésar sing kasimpen bab reca kéwan-kéwan, lan patobat sarta pangakon dosa sing magepokan karo “pitung mangsa,” saka Imamat pasal selikur. Pandonga-pandonga sing katampani karo menyan ana ing “padupan emas” sing munggah ing ngarsané Gusti Allah, dipandongakake déning wong-wong sing katimbangan supaya kalebu ing antarané satus patang puluh papat èwu, kang ing wektu iku nampa segelé Allah kang gesang, nalika geni saka misbyah dibuwang menyang bumi.

Ing Yehezkiel bab sanga, para suci iku uga padha sesambat lan nangis marga saka sakehing panggawé nistha kang katindakaké ana ing nagara lan ing pasamuwan, lan nalika padha nglairaké panungkul kang jero marga saka dosa, malaékat kang maringi segel ngetrapaké tandha ana ing bathuké. Kaya déné ing Wahyu bab wolu, paukuman-paukuman kang dilambangaké déning para malaékat pangrusak iku ana ing latar mburi, ngentèni dhawuh manawa panyegelan wis rampung.

Kanthi katemtuan kang ora bisa kliru, Sang Tanpa Wates isih nyimpen petungan karo sakehing bangsa. Nalika sih-rahmat-Nya isih kaaturake lumantar panggilan marang pamratobat, petungan iki bakal tetep kabuka; nanging manawa cacahing iku wus nganti tekan ukuran tartamtu kang wus katetepake dening Allah, paladosaning bebendu-Nya wiwit lumaku. Petungan iku katutup. Kasabaran ilahi mandheg. Ora ana manèh panyuwunan sih-rahmat kanggo wong-wong mau.

“Sang nabi, nalika nyawang lumantar jaman-jaman, wus kaparingi pepacangan babagan wektu iki ana ing sangareping wahyuné. Bangsa-bangsa ing jaman iki wis nampani sih-rahmat kang tanpa tandhing. Berkah-berkah swarga kang pinilih dhéwé wus kaparingaké marang wong-wong mau, nanging tumrap wong-wong mau katulisan sakehé gumunggung kang saya mundhak, srakah, nyembah brahala, ngremhaké Gusti Allah, lan panuwun kang asor lan nistha. Wong-wong mau lagi kanthi cepet nutup cacahé karo Gusti Allah.

“Nanging kang ndadèkaké aku gemeter iku kasunyatan yèn wong-wong sing wis nampa pepadhang lan hak-hak istimewa kang paling gedhé wis kacemaran déning piala sing mratah. Amarga kaprabawan déning wong-wong ing sakiwa-tengené sing ora bener, akèh wong, malah uga saka antarané wong-wong sing ngakoni kayekten, wis dadi adhem lan kasurung mudhun déning ilining piala kang kuwat. Panyendhu lan pangina universal kang dilontaraké marang kabecikan lan kasucèn sejati ndadèkaké wong-wong sing ora nggegandhèngaké awaké kanthi raket marang Gusti Allah ilang pakurmatané marang angger-anggeré. Saupama padha lumaku manut pepadhang lan mituhu marang kayekten saka ing sajroning ati, angger-angger suci iki mesthiné bakal katon saya aji tumrap wong-wong mau nalika diremèhké lan disingkiraké mangkono. Minangka saya cethané rasa ora ngajèni marang angger-anggeré Gusti Allah, garis pamisah antarané wong-wong sing netepi lan donya saya katon béda cetha. Katresnan marang pepakon-pepakon ilahi

saya mundhak ing golongan siji, padha karo saya mundhaké panyepèlèn marang pepakon-pepakon mau ing golongan sijiné.

“Krisis punika saya enggal nyedhak. Cacahing pratandha ingkang saya ndadosakên saya ageng punika nedahakên bilih wekdal kagem rawuhipun Gusti Allah sampun meh dumugi. Sanadyan Panjenenganipun botên remen ngukum, Nanging Panjenenganipun badhé ngukum, lan punika kanthi enggal. Tiyang-tiyang ingkang lumampah wonten ing pepadhang badhé ningali pratandha-pratandha bebaya ingkang nyedhak; nanging piyambakipun botên kénging lenggah kanthi meneng, tanpa kawigatosan, namung ngentosi karusakan punika, nglipur dhiri kanthi pitados bilih Gusti Allah badhé ngayomi umatipun wonten ing dinten rawuhipun. Tebih sanget saking mekaten. Piyambakipun kedah nyadhari bilih punika dados kuwajibanipun kanggé nyambut damel kanthi sregep kagem nylametaké tiyang sanès, kanthi mirsani dhateng Gusti Allah kanthi pitados ingkang teguh kagem pitulungan. ‘Pandonganipun tiyang mursid ingkang saestu lan temen punika ageng sanget pigunanipun.’”

“Ragi kasalihan durung kelangan daya kakuwatane kanthi temenan. Ing wektu nalika bebaya lan kasangsaran pasamuwan tekan ing pucake, golongan cilik kang jumeneng ana ing pepadhang bakal nggresah lan nangis awit saka sakehing panggawé nistha kang ditindakake ing nagara. Nanging mligi manèh pandongané bakal minggah kanggo pasamuwan, amarga para anggotaané tumindak manut marang pakulinaning donya.

Pandonga kang temen lan sregep saka sawetara wong setya iki ora bakal muspra. Nalika Gusti miyos minangka Pambales, Panjenengane uga bakal miyos minangka Pangreksa tumrap sakehe wong kang wis ngreksa iman ing kasucèné lan njaga awake dhewe supaya ora kecemaran dening donya. Ing wektu iki Gusti Allah wus janji bakal mbélani para pinilih kagungané piyambak, kang sesambat marang Panjenengane rina lan wengi, sanadyan Panjenengane suwe anggoné sabar marang wong-wong mau.

“Pangandikanipun mekaten: ‘Lumampaha lumebeta ing satengahing kutha, ing satengahing Yerusalem, lan paringana tandha ing bathukipun para priya ingkang sesambat lan ngraosaken prihatin marga saking sakehing panggawé nistha ingkang katindakaken wonten ing satengahipun.’ Wong-wong ingkang sesambat lan nangis punika sampun ngaturaken pangandika kauripan; sampun mratelakaken panyaruwe, pitutur, lan panyuwunan kanthi temen. Sawenèh saking tiyang-tiyang ingkang sampun ngasoraken Gusti Allah sami mratobat lan andhap-asoraken manahipun wonten ing ngarsanipun. Nanging kamulyaning Pangéran sampun nilar Israèl; sanadyan kathah ingkang taksih ngugemi tata cara agami, kakiyatan lan rawuhipun sampun boten wonten.” Testimonies, jilid 5, 208–210.

Ayat sepuluh nganti limalas mbikak sajarah kang kasamun ing ayat patang puluh, lan kanthi mangkono ing wektu kang padha uga nemtokake yèn panyegelan tumrap wong satus patang puluh papat ewu saiki lagi katindakaké marang wong-wong kang wis nyukupi sarat pandonga-pandonga kang dilambangaké déning Daniel lan telung wong utama ing pasal loro, lan déning Daniel ing pasal sanga. Bedané antarané loro pandonga mau bisa dimangertèni minangka pandonga kanggo pangerten bab prastawa-prastawa njaba saka

pamedhar wangsit (Daniel loro), lan pandonga supaya nggayuh pengalaman batin saka pamedhar wangsit (Daniel sanga). Bedané liyané yaiku yèn para suci sacara bebarengan padha ngupaya mangertèni piweling panggodha bab reca kéwan mau (Daniel loro), nanging saben-sabené kudu ngrampungaké pakaryan pamratobat kang sampurna (Daniel sanga). Pandonga-pandonga mau kudu ana ing konteks Ezekiel sanga, awit wong-wong mau kudu sedhik banget marga saka dosa-dosa ing nagara lan ing pasamuwan.

“Ing wektu nalika bebenduné bakal medal lumantar paukuman-paukuman, para pandhèrèk Kristus sing andhap asor lan setya iki bakal kabédakaké saka saindenging jagad déning kasangsaraning jiwa, kang katuduhaké lumantar pangadhuh lan tangis, pamrayoga lan pepéling. Déné wong liya ngupaya nutupi piala kang ana nganggo kaya jubah, lan mbélani duraka gedhé kang sumebar ing endi-endi, wong-wong sing duwé semangat tumrap kamulyaning Allah lan katresnan marang jiwa-jiwa ora bakal meneng supaya olèh sih saka sapa waé. Jiwané sing mursid kasangsarakaké saben dina déning pakaryan-pakaryan kang ora suci lan omongan wong-wong duraka. Wong-wong mau ora kuwasa nyegah banjir bandhanging piala kang nggegirisi lajuningé, mula padha kapenuhan sungkawa lan weker. Wong-wong mau nggresula ana ing ngarsané Allah nalika ndeleng agama diènèhaké nistha ana ing omah-omahé wong-wong sing wis nampa pepadhang gedhé. Wong-wong mau ngadhuh lan ngasoraké jiwane amarga kumingsun, srakah, pamrih dhéwé, lan pangapusan saka meh saben jinis ana ing pasamuwan. Roh Allah, kang nyurung marang pamrayoga, diremuk ing sangisoré sikil, déné para abdiné Iblis padha gumunggung. Allah diina, kayektèn digawé ora ana daya guna.”

“Golongan wong-wong kang ora krasa sedhik marga saka kamunduran rohanine dhewe, lan uga ora nangisi dosa-dosane wong liya, bakal katilar tanpa pepacélingé Allah. Gusti maringi dhawuh marang utusan-utusané, yaiku wong-wong kang nyekel gegaman kanggo matèni ana ing tangané: ‘Padha lumakua ngetutaké dheweke ngubengi kutha, lan padha nyabetana: mripatmu aja melas, lan aja padha welas asih: padha patènana nganti tuntas wong tuwa lan wong enom, prawan-prawan, bocah-bocah cilik, lan para wanita: nanging aja nganti nyedhaki wong siji waé kang ana tandhané; lan wiwitana ana ing pasucèn-Ku. Banjur wong-wong mau miwiti saka para wong tuwa kang ana ing ngarepé omah iku.’”

“Ing kéné kita weruh yèn pasamuwan—sanktuari Pangéran—iku kang kapisan ngrasakaké pecuting bebenduning Allah. Para sepuh, yaiku wong-wong sing déning Allah wus diparingi pepadhang gedhé lan sing wus ngadeg dadi para pengreksa kapentingan rohani umat, wus ngiyanti kapitadosan sing dipasrahaké marang wong-wong mau. Wong-wong mau wus njupuk pendirian yèn kita ora prelu ngarep-arep mukjijat lan panyingkapan kang cetha saka panguwaosé Allah kaya ing dina-dina biyèn. Jaman wis owah. Tembung-tembung iki ngukuhaké ora pracayané wong-wong mau, lan padha kandha: Pangéran ora bakal nindakaké kabecikan, lan uga ora bakal nindakaké piala. Panjenengané kebacut welas asih kanggo nekani umat-Nya kalawan pangadilan. Mangkono ‘Tentrem lan slamet’ iku dadi pamecut swara saka wong-wong sing ora bakal manèh ngangkat swarané kaya slomprèt kanggo nduduhaké marang umat Allah pélanggaran-pélanggarané lan marang brayat Yakub dosa-dosané. Asu-asu bisu iki sing

ora gelem nggonggong iku wong-wong sing ngrasakaké piwales kang adil saka Allah sing duka. Para priya, para prawan, lan bocah-bocah cilik kabèh padha tiwas bebarengan.”
Testimonies jilid 5, 210, 211.

Ayat siji lan loro saka Daniel sewelas diwiwiti ing wektu pungkasan ing taun 1989, kaya déné ayat sepuluh. Ayat loro nggawa sajarah nganti mangsa kapisan pamaréntahan Donald Trump, banjur ninggalaké sawijining sajarah sing kasamunyi wiwit présidhèn kaping enem sing paling sugih iku nganti tekan karajan kapitu (Perserikatan Bangsa-Bangsa), sing dilambangaké déning Aleksander Agung. Antarane Xerxes, ratu sing sugih ing ayat loro, lan Aleksander Agung, ana wolung ratu Pèrsia. Sajarah kang kasamunyi saka ayat loro nganti ayat telu nggambaraké wolung ratu. Mulané, wiwit pungkasaning mangsa kapisané Trump nganti tekan karajan kapitu ing ramalaning Kitab Suci, ana cacahé sapuluh ratu kabèh, sing nyakup sajarah kang kasamunyi saka ayat loro nganti ayat telu ing Daniel pasal sewelas.

Angka sepuluh iku minangka pralambang sawijining ujian, lan ujian kang dumadi ing sajarah iku dhéwé yaiku pambentukan citraning kéwan galak. Présidhèn kaping nem kang paling sugih iku ngéwahi para globalis wiwit kampanye kang kapisan ing taun 2015, lan kanthi mangkono dhèwèké nandhani wiwitaning sawijining perjuwangan antarané loro seksi ing Wahyu bab sewelas lan kéwan galak naga saka ateisme, kang ora mandheg nganti tekan angger-angger Minggu ing ayat nembelas lan patang puluh siji. Ing sajroning peperangan iku Donald Trump dadi présidhèn pisanan kang ngéwahi naga, lan dhèwèké uga dadi sing pungkasan. Trump iku présidhèn pungkasan saka kéwan galak bumi, lan Trump bakal dadi pamimpin pisanan saka karajan kapitu. Kanthi mangkono Trump makili sing kapisan lan sing pungkasan saka sepuluh raja, lan sepuluh iku nggambaraké sawijining ujian.

1776, 1789, lan 1798 makili telung sajarah sing netepake manawa présidhèn kaping wolu iku asalé saka pitu. 1776 makili publikasiné Declaration of Independence, lan sajarah Kongres Kontinental Kaping Sepisan lan Kaping Pindhho. 1789 makili sawijining mangsa sajarah nalika Articles of Confederation diprodhuksi. Mangsa iku diwiwiti ing taun 1781, lan dipungkasi kanthi publikasiné Constitution ing taun 1789. 1798 makili publikasiné Alien and Sedition Acts, lan wiwitané kéwan bumi minangka karajan kaping nem ing wangsit Kitab Suci.

Kongres-Kongres Kontinental kabagi dadi rong mangsa kenabian, yaiku kongres kapisan lan kongres pungkasan. Kongres Kontinental Kapisan nduwèni loro présidhèn, lan Peyton Randolph iku présidhèn kapisan. Kongres Kontinental Kapindhho nduwèni enem présidhèn. Peyton Randolph iku présidhèn kapisan kanggo Kongres Kontinental Kapisan lan uga kanggo Kongres Kontinental Kapindhho. Cacahé ana wolung présidhèn sajrone sajarah Kongres Kontinental Kapisan lan Kapindhho. Peyton Randolph iku présidhèn kapisan kanggo Kongres Kontinental Kapisan lan Kapindhho, sawijining mangsa kenabian sing ana wolung présidhèn, nanging présidhèn kapisan saka saben loro mangsa iku wong sing padha. Mulané, sanadyan ana wolung mangsa kalungguhan présidhèn, satemené mung ana pitu présidhèn. Présidhèn kapisan kaping pindhho dadi présidhèn kapisan saka pitu wong sing dadi présidhèn, lan mula Randolph nggambaraké sing kawolu, yaiku sing kalebu saka pitu iku,

lan adhedhasar marang loro saksi panjenengané dadi pralambang présidhèn nyata kang kapisan, yaiku George Washington.

Washington dipralambangaké déning Randolph, lan mulané Randolph, minangka pralambang Washington, ngandhut loro-loroné ciri-ciri kenabian Randolph minangka présidhèn kapisan, lan uga yèn Randolph iku sing kaping wolu, yaiku saka pitu iku. Mangkono uga George Washington, minangka présidhèn kapisan lan Panglima Tertinggi kapisan, kanthi kenabian uga minangka sing kaping wolu, lan asalé saka pitu iku, lan Trump, minangka présidhèn pungkasan, uga bakal dadi sing kaping wolu, yaiku saka pitu iku.

Présidhèn kapindho saka Konggrès Kontinèntal Kapindho yaiku John Hancock. Konggrès Kontinèntal Kapindho rampung ing taun 1781. Saka taun 1781 nganti 1789, iku nandhani sajarah Artikel-artikel Konfèdherasi. Mangsa wektu iku dilambangaké déning taun 1789, kanthi diwartakaké Konstitusi. Ing mangsa iku uga ana wolung présidhèn. Artikel-artikel Konfèdherasi makili Konstitusi sing kapisan, nanging kaélokkan Artikel-artikel Konfèdherasi njalari digantèni, lan anané ratifikasi déning telulas koloni marang Konstitusi ing taun 1789.

Ing mangsa iku wolung présidhèn mau kapérang saka pitu présidhèn kang dudu présidhèn ing sajarahing mangsa kang diwakili déning rong Continental Congress sadurungé, lan siji kang dadi présidhèn ing mangsa profètis kang kapisan mau. John Hancock njabat ing Continental Congress kapindho, lan uga ing mangsa kang diwakili déning Articles of Confederation. Ing tataran profètis, mung ana pitu wong kang dadi présidhèn sajroning rong Continental Congress iku; mulané kanthi profètis John Hancock iku salah siji saka wolung ing mangsa Articles of Confederation, nanging dhèwèké uga salah siji saka pitu wong saka mangsa sadurungé. Mulané, dhèwèké iku sing kawolu, kang asalé saka pitu.

Periode kenabian kapindho, kang kaewakili déning taun 1781 nganti 1789, kaya déné periode kapisan, nduwèni sawijining présidhèn (Hancock) kang dadi kaping wolu, lan kalebu saka pitu iku, kaya déné Randolph ana ing periode kenabian kapisan kang kaewakili déning 1776.

Ing loro-lorone periode wolung présidhèn, diwakili têka-têki profètis yèn kang kaping wolu iku asalé saka pitu. Rong periode iku maringi paseksi yèn présidhèn sejati kang pisanan (Washington) uga kagandhèngan karo têka-têki profètis ana ing simbolismené, lumantar tipifikasiné kang diwakili déning Randolph. Telung paseksi iki nyandhak marang Trump. Trump, kaya dene diwakili ing ayat siji lan loro ing pasal kaping sewelas, digambaraké namung lumantar mangsa jabatané kang kapisan, kang rampung nalika pamilihan kapindho dicolong déning kéwan saka jurang tanpa dhasar.

Sajarah kang ngleksanani ayat-ayat mau kalebu sawijining sajarah kang kasingidan ing antarané titik raja kang paling sugih mau (Xerxes) lan pambuka ngenani Alexander Agung, kang makili angger-angger Minggu, nalika para raja sepuluh sajroning wektu cekak dadi karajan kapitu. Ing antarané raja sugih mau lan para raja sepuluh kang sarujuk masrahaké karajan kapituné marang kapausan, ana wolung raja. Wolung raja mau, kang mbentuk sajarah kasingidan saka ayat loro nganti ayat telu, nemu loro seksi awujud wolung présidhèn

ing sajarah taun 1776, 1789, lan 1798.

Sajarah iku ngemban pralambang rong puluh loro taun, sing nandhani manawa iku minangka sajarah panyegelané satus patang puluh papat ewu nalika kaallahan kagandheng karo kamanungsan. Sajarah iku uga ngemban paseksi bab “Kayektèn,” awit wiwitané nandhani kamardikan lan pungkasané nandhani dicabuté kamardikan, déné telulas taun sawisé 1776, telulas koloni ngesahaké Konstitusi. Sajarah iku uga nandhani rong mangsa saka wolung ratu (présidhèn) sing loro-loroné ngandhut enigma yèn kang kaping wolu iku asalé saka pitu.

Trump minangka présidhèn kaping nem ing taun 2016, lan minangka pamimpin pungkasan saka karajan kaping nem, uga nglambangaké sing wiwitan lan sing pungkasan saka sepuluh raja sing runtut. Cacah sepuluh nandhakaké prosès pangujian saka sajarah mau, lan ujian sing ndhisiki lan dipungkasi ana ing undhang-undhang Minggu yaiku pambentukan gambar kéwan galak mau. Gambar ing impèn kéwan galaké Nebukadnésar nglambangaké wolung karajan, lan kanthi mangkono maringaké paseksi yèn ujian gambar kéwan galak iku diwakili déning angka “wolung”.

Ing sajarah pangujianing garis turune wong Makkabi, kang makili garis sungu Protestantisme murtad lan garis sungu Republikanisme murtad kang dipralambangaké déning Antiochus III, garis-garis lan sungu-sungu mau manunggal dadi satunggal sungu, yaiku sawijining gambaring kapausan. Ing sajarah kang padha, gambaring Allah kacithak manèh kanthi sampurna lan langgeng ana ing wong-wong kang dipralambangaké minangka satus patang puluh papat ewu.

Sajarah sing kasingid ing ayat kaping patang puluh kabukak segelé ana ing sajroning sajarah sing kasingid saka ayat kaping loro nganti ayat kaping telu, lan sajarah saka ayat kaping sepuluh nganti kaping limalas. Nalika Trump dadi présidhèn kaping wolu, yaiku saka antarané pitu, ing dina pelantikane tanggal 20 Januari 2025, wolung raja antarané Xerxes lan Alexander Agung nandhani tekane pambentukan gambaring kéwan mau, lan Trump nglambangaké kang kapisan lan kang pungkasan saka sepuluh raja sing runtut.

Kita badhé nerusaké panaliten punika ing artikel salajengipun.

Lan aku weruh ana ing tangan tengené Panjenengané kang lenggah ing dhampar ana sawijining kitab, katulisan ing sajroningé lan ing sisih mburiné, sarta kasegel nganggo pitu segel. Lan aku weruh sawijining malaekat kang rosa martakaké kanthi swara sora, “Sapa kang pantes mbukak kitab iku lan nglunturaké segel-segelé?” Nanging ora ana wong siji waé, ing swarga, utawa ing bumi, utawa ing sangisoré bumi, kang bisa mbukak kitab iku, apadéné mung nyawang marang iku. Mulane aku nangis banget, awit ora ana wong siji waé kang kapanggih pantes mbukak lan maca kitab iku, apadéné mung nyawang marang iku. Banjur salah siji saka para pinituwa ngandika marang aku, “Aja nangis: lah, Singa saka taler Yéhuda, Oyodé Dawud, wis ngalahaké, supaya bisa mbukak kitab iku lan nglunturaké pitu segelé.” Lan aku nyawang, lah, ana ing tengahing dhampar lan papat makhluk urip mau, uga ana ing tengahing para pinituwa, ngadeg

sawijining Cempen kaya kang wus disembelèh, nduwèni pitu sungu lan pitu mripat, yaiku pitu Rohing Allah kang kautus menyang saindenging bumi. Panjenengané banjur rawuh lan mundhut kitab iku saka tangan tengené Panjenengané kang lenggah ing dhampar. Bareng Panjenengané wus mundhut kitab iku, papat makhluk urip lan patlikur pinituwa padha sujud ana ing ngarsané Sang Cempen, saben-saben nyekel clempung lan bokor emas kebak menyan kang wangi, yaiku pandongané para suci. Lan padha ngidungaké kidung anyar, mangkéné, “Paduka pantes mundhut kitab iku lan mbukak segel-segelé; awit Paduka sampun kasembelèh, lan kanthi rah Paduka sampun nebus kawula-kawula kagem Allah saking saben taler, lan basa, lan bangsa, lan nagari; sarta sampun ndadosaken kawula-kawula dados para ratu lan imam tumrap Allah kawula; lan kawula badhé mrentah ana ing bumi.” Wahyu 5:1–10.